

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||
Secretarii Opervm ||**

Poggio Bracciolini, Gian Francesco

Argentinae, 1513

VD16 ZV 12623

Leonardo Aretino in cuiusdam insulsam ep[isto]lam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14341

pere nō est veritus: multo audacius fraudare absentē nō formidabit. Sum tecū de
eo pro suis opibus parcissime locutus. Hæc ad te scripsi manu festina. Saluta legiſ
ſimam mulierē uxore tuam/ & ſimul filiā/ meis & uxoris mee verbis. Ego mi An
dreole tuus ſum. Vellem tecū aliqd rerū meas: p̄cipare: ſed cū trada neſcio. Scri
bas mihi ad quē lanuē ea mittere poſſim / qui illa curet ad te deferenda. Vale, &
me ama. Vellē ego ſignū aliqd aptū ad ſignandū litteras: ſi qd habes ſupfluū uſui
tuo/ qd qdem egregiū ſit: rogo per amicitia nram/ ut ullum mihi elargiri digneris.
aliq̄ in re alia munus recognoſcam. Ferrarię die. xv. menſis Maij.

Poggius Leonardo Aretino. S.D.P.

Oblatus eſt mihi mi Leonarde/ inſulſi ac ridiculi homis/ tibi vero hotiſſimi C. A.
epiſta q̄dam ſcripta ad te/ quā ſtultus ille ac mente inops ceſaream appellat. Eam cū
legiſſem/ neſcio niſi ne/ a stomacho maiore cōmotus ſim: vidēs & veſaniā hois/ In cuiusdā
v̄boſam loquacitatē/ & impudenciā ſcribendi. Riſi qdem primo nō mediocriter: inſulſas epi
ſtolaſ. In cuiusdā
hoiem leuem/ inſulſum atq; incoſtantē/ tam v̄boſam cōgerem a deo inepte cōglu
tinaſſe: ut quid dicat/ neq; qui ſcripſit ſciat/ neq; qui legant/ niſi diuinare velint/ que
ant legere aut intelligere. Græca p̄ſima latinis mixta/ v̄ba inepta/ latinitas mala/ cō
ſtructio incoſinna/ ſenſus nullus: ut vera reſponſa Phœbi ſubobſcura / aut dicta
ſphingis eſſe videant: que p̄ter Sibyllam intelligit nemo. Indignatus ſum v̄o par
luri: qd ſtultus ille quē nunq̄ ne v̄bo qdem offendi: petulant ac p̄terue in me im
petū faciat/ ſcripſiſſe me inſane & temerarie dicens: qd Scipionē in q̄dam diſputatis
one inter me & Guariniū nup̄ habita / p̄tulim Ceſari. Rōnem vero nullā aſſert
ſiſſe ſententię neq; Ceſarem ipm laudat/ ſed ſolummodo putat ſummū eſſe ſacri legiū
contra Ceſarē loqui. Idq; pro rōe ducit: qd ſecū ſentire ait quōſdā hoies inauditos/
obſcuros: qui viuant ne/ an mortui ſint/ Apollo eſſet delphicus cōſulendus. Sed cū
totas ſabellā odioſam atq; ineptā uno ſpū decuriſſem: depoſito ſtomacho/ animū
meū ad niſum cōuertit: cōſiderans quot mōſtra hoim ſint/ & quanta ſtulticia verſe
in tems: ut iam alter Hercules eſſet ab inferis excitā dus ad p̄domanda hæc pro di
gia q̄ non v̄bis opprimēda ſunt: ſed claua & ſuſtibus caſtiganda. Sciebam C. ho
mine eſſe loq̄cem/ ſolidū/ v̄boſum/ & tanq̄ moleſtā cicadā attribus hoim p̄ſtrepē
tem. Sciebam eum indoctū/ dicacem/ & veluti ſcurram quendā inſeſtū/ vagum/ atq;
inſtabile/ tanq̄ Scythiam nullā habentē neq; animi/ neq; corpis quietē: qui in latino
ſermone ſepiſſime ut puerulus labit: nulla in re doctus/ p̄terq; inani v̄boſq; iactan
tā & ſono. Sed tū non credebā a deo progreſſurā dementiā ſuam: ut etiā in me vel
let incurſare. Eſt proſecto maximus oim morbus ſtulticia: qua qui laborat/ parū
diſtata a beluis. Quis unq̄ opinatus eſſet hunc barbatū ſatyriū bellū mihi ſine cauſa
ſa indictuſe / pro Ceſaris mortui cauſa: qd ne ſe viuū qdem tueri pōt ſamelicitus mēs
dicat/ & eſſe alieno viuēs: At qui hūc ſi Ceſar viuere/ pro eius ſtulticia veluti abie
ctum ſeruiū ad beſtias deputaret. Vir doctiſſimus Guariniſ n̄/ cū cōtra me cām
Ceſaris ſuſcepit/ aliq̄ verborū moderatōe uſus eſt. At v̄o hic muſca importunior/
moleſtior culice/ indoctus/ inſulſus loq̄s: inſanū me/ demētē/ temerariū exiſtimat
q̄ videoſ ſentire cōtra inſtitutorē ut ait monarchię: quā neceſſariā putat ad regi
men gentiū: laudans Impatores/ & rem p. Romanorū vitupans. Quid hūc aſino
in deas bipedali tardo atq; incoſposito/ nato ad ſeruitutē: qui eſſet non v̄bis/ ſed ba
tilis cōtendendus. At hic me quōndā amicū ſibi fuiſſe dicit: aſi maxia a me ſit inſit
ria aſſe cūſ qd cōtra Ceſarē ſcripſerim pro laude Scipionis. Sed dii boni q̄ ridicule
ſuam hanc cōtexuit loq̄citateſ. Fingit ſomniaſſe ſe redeuntē e Græcia: ex qua leui
tatem & inſaniā aſportauit: atq; in ſomnis aſſiſſe ſibi muſas neſcio q̄s / ac contra
me pro Ceſare locutas. Deinde miſſum ad ſe ab Ioue Mercuriū/ qui Ceſarē tuere
tūm & fuiſſe illū eloquentē/ prudentē/ humanū: & multa p̄terea doceret de his que
olim a me ſcripta erant. Verbū nullū: tota cōſtitio ridicula & ſomnijs C. digna. qui

In cuiusdā
inſulſas epi
ſtolaſ.

Ridicula re
preſſio ſtul
ticię.

Ita nocte paulum quid plus bibisset / ipse in caelum ad Iouem ipm aduolasset: non Mercurium stulticie suae finxisset nunciu. Sed errauit aspectu paulu homo uelanus graui oppellus somno. Quas em musas putauit / corniculę & ranę exiterunt: quarę alterę coaxantę illius loquacitatę / alterę mentis vertiginę representabant. Nam qd stulto illi comune cum musis: qui nihil nisi garrire nouit impitissimus oim qui uiuant: Orpheum se aut musę extimauit / ad quę musarū chorus tanq; ad Aiacę suum proficiscerent. Iouē p̄terea minus odolum: cui magne cure essent fanatici hois somnia. Recte tamē per somnū musas secū locutas simulat. Si em ad hoicem vigilantę uerba fecissent aliquid forsan ab eis discere potuisset. Nunc cum uisibiliter arā sciat: cum sit oim quos norim stultissimus: quicqd nouit / cum p̄terit id existat / rectissime somnū id testat. Et ne hoies fraudet homo liberalis / ipse etiā hoc litteris mandauit. Nuncq; quicq; uerius aut scribere / aut loqui potuit C. q; se somnariare cum scribit / aut loquit. Quę cum uere somnariare uerba & C. digna: indignissima sunt quibus respondeat. Hęc uero post risum ad retundendam illius pantaliam ad te scripsit: ut tu quoq; rideas / si epistolam quam circūferre ad ostentationem cepit / ad te destinauit. Vale. Ferrarię pridie Kalen. Aprilis.

Poggius Ioanni Spelmibergen. S.D.P.

Confusus dudum non eloquentia / quę nulla in me est: sed tua humanitate atq; in me beniuolentia: mihi ad te disputatorem habitam nup̄ a me cum Guarino nostro sup̄ Scipionis Cesarisq; p̄stantia: quā tibi placuisse summe est mihi uoluptati. Sed uide ne tuus amor fallat iudiciū quod fers de rebus meis. Vereor ne tua affectio erga me amplius sentire te cogat / q; ueritas patiat: gaudeo tñ si qua in re familiarior rem tibi. Neq; est opus ut te excuses tarditatis in scribendo. Semp̄ sit cito / quod sit bene: neq; uero eiusmōi res erat ut festinatōnem postularet. Ep̄la tua hodie mihi fuit reddita: & is qui attulit se postridie recessurū affirmauit. Rogauit tamē ut rediret: nam si quid esset oij me promisi tuis lris responsurū. Sumpto itaq; calamo manā festina hęc ad te exarui / ne rediret uacuis. Ap̄ ad te scribam pluribus. Si amplius tempus fuisset: fecissem transferri aliquas ep̄las / quas spero tibi non inuicem das fore. Sed si quis denuo ad nos ueniat: facito ut meū loquar: parabo interitū aliqua quę ad te deferant. Vale. Ferrarię. ij. Maij.

Poggius florentinus Guarino suo S.D.P.

Hodie accepi a te lras / & simul a doctissimo viro Ioanni Spelmibergen. cui res spondi paucis uerbis: qm pluribus scribendi tempus non dabat: cum is qui attulit litteras / diceret se in postolterum diem discessurū. Itaq; & tecum ero breuior q; uellem. Fecisti rem mihi gratissimā qui reddidisti libellū meū Ioanni. Q. uero postis causa fuit cur tardius traderet: parendū fuit tempis iniquitati. Neq; tamen in hac tarditate aliqua iactura facta est: quare nulla opus est excusatione. Q. scribis esse nōnullos mihi amicos viros graues ingenio & doctrina p̄stātes: est mihi etiā atq; etiam summe gratū. uellem ut id meis meritis tribui posset. Sed totum proficiscit ab eonū beniuolentia / qui mea pluris faciunt q; sit equū. Gaudeo tamē quę cuncq; eius rei causa sit: me diligi a multis. cum nihil sit in hac uita p̄stantius q; id age reut multorū beniuolentia dignus esse uidearis. qd egregie uirtutis signū esse conseruit. Sed q; uis nulla in me uirtus existat: letor tñ habere aliquam de me uirtutis opinionē cum id & ad laudem cōferat: & sit ueluti incitamentū / ut tales conemur eua dere / quales esse existimamur. Sed hęc haftenus. Scripsi hęc manu festina / ut potius pauca scriberē q; nihil. Vale mi suauissime Guarine. Ferrarię. ij. Maij.

Philippus Maria Dux Mediolanus / eruditissimo viro amico nostro dilectissimo Poggio cui Florentiū. secretario apostolico S.D.P.